

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

כ"ט

עין משפט
נר מצוה

בו א מ"י פ"ו מהלכות
יבום הלכה ו' סמג
עשין נא תו"ש"ע א"ע
סימן קט"ה סוף ו':

והאמר ר' שמעון שפי אחיות לא חוללות ולא מסייממות. והכא אמאי
צעי חליצה הא כיון דמדאורייתא חזיא ליבומי זקוקה היא והוה להו
כשאר צ' אחיות שנתעשו כרות זו לזו ור"ש פוטר אחות זקוקה
מחליצה: גזירה משום איסור מצוה דעלמא. אי פטר לה לגמרי מאן
דחוי סבר טעמא לאו משום אחות

זקוקה אלא משום דאיסור מצוה היא
צערונה ופטורה מחליצה ואמי למיפטר
איסור מצוה דעלמא דלאו אחיות
מחליצה: טינה איזי. איסור מצוה:
אחותה. אמאי חללה מיפטר משום
אחות זקוקה דהכא מאי אמרת:
משום תפא דידה. משום מוול דידה
דאיסור מצוה. האי למא ימור לשון
הוא: והא גבי ערוה לא גזרינן.
לאס היתה אחת מהן אסורה עליו
איסור ערוה אסור צה ומותר בלחמותה
הערוה יוצאה בלא חליצה ולא אמרינן
תחלוץ ערוה גזירה משום אחותה
שאין ערוה ורואיה לייבום והא נמי
לרבי שמעון ערוה היא משנעשו כרות
ואמאי מנכרת לה חליצה משום גזרת
אחותה: דמגמר גמירי לה אינשי.

תוספות ישנים

והאמר ר"ש וכו' וא"כ
אמאי אמרינן בנתיב
חוליות. וא"ת דלמא משום
דאיסור מצוה פסקה ק"ת
זיקה. ונראה לר"י דפיר
מחייב דלאו גופא אמאי
חוללת דממא נפקה ה"ל
לומר דלא חללה דאי איסור
מצוה מיהו לה ערוה א"כ
פטורה היא גם מחליצה ואי
לא משו לה כערוה א"כ י"ש
בין זיקה כמו שתי אחיות
דעלמא דאיסור חוללות. והיא
דקא פריך אחותה מאי
איכא למימר אין זה ממה
נפקה דהא אי איסור מצוה
ערוה היא אי"כ מותר
באחות דאינה אחות
זקוקה. אבל מ"מ פריך
שפיר דכיון דלא מחייבין
איסור מצוה לערוה ולה
שמי"א אלא משום אחות
משום איסור מצוה בעלמא.
אי"כ אחותה הוה אחות
זקוקה: והא גבי ערוה לא
גזרינן. אלא משום אחות
צה ומותר באחותה ואמאי
לא אמרינן דחללה גזרה
משום אחותה דשפיר יתירו
העולם דכי הכי דפטורה
איזי מפטר אחותה וזה
איזי דהא מותר ב"ה. א"כ לא
היה לנו להסיר אחותה
היכא דלאו נמי איסור
ערוה גזרה משום אחות
אחיות שאין בהם ערוה
ומשני ערוה גזירה גמירי
אינשי: שנים מהם נשואים
שתי אחיות ואי מופנה האי
דלא נקט הכא וכו' נשוי
נכרת כמו במשנה
דבמנוח. נראה משום דעני
למימור זו היא אמרינן אי
על אשמו ועל אשת אחי
לפי מוקד לה דהו מופנה
דהשם הוה בלא שיה בלא:
אשמו עמו משום דקפדי
ב"ש מאמר קוה ומשמע

דעלמא דאיסור חוללות. והיא
דקא פריך אחותה מאי
איכא למימר אין זה ממה
נפקה דהא אי איסור מצוה
ערוה היא אי"כ מותר
באחות דאינה אחות
זקוקה. אבל מ"מ פריך
שפיר דכיון דלא מחייבין
איסור מצוה לערוה ולה
שמי"א אלא משום אחות
משום איסור מצוה בעלמא.
אי"כ אחותה הוה אחות
זקוקה: והא גבי ערוה לא
גזרינן. אלא משום אחות
צה ומותר באחותה ואמאי
לא אמרינן דחללה גזרה
משום אחותה דשפיר יתירו
העולם דכי הכי דפטורה
איזי מפטר אחותה וזה
איזי דהא מותר ב"ה. א"כ לא
היה לנו להסיר אחותה
היכא דלאו נמי איסור
ערוה גזרה משום אחות
אחיות שאין בהם ערוה
ומשני ערוה גזירה גמירי
אינשי: שנים מהם נשואים
שתי אחיות ואי מופנה האי
דלא נקט הכא וכו' נשוי
נכרת כמו במשנה
דבמנוח. נראה משום דעני
למימור זו היא אמרינן אי
על אשמו ועל אשת אחי
לפי מוקד לה דהו מופנה
דהשם הוה בלא שיה בלא:
אשמו עמו משום דקפדי
ב"ש מאמר קוה ומשמע

מנחות יבמין ור"ג שרי לבטל מצות יבמין אע"ג דהכא כנוסה אכלו
מסיקא מ"מ פריך אהא דר"מ חייש לסיפיקא ור"ג אפילו לודאי לא
חייש: א"י ברבי ארעור. דאמר מלמדיו הקטנה שמתחיל ומותר בגדולה לייבם וא"ת ואמאי שרי והא בשעת נפילה נראית כאחות
אשה כדאמרין לעיל בפ"ג (דף י"ג) גבי כרת בתו הממאנת דבשעת נפילה נראית ככרת בתו ובשעת נפילה נראית ככלתו וי"ל דלא דמי
דהתם כשבעל מת אין דומה כ"כ עוקרת וישואין קמאי כי הכא שהבעל קיים (א): א"י תיבא מאמר רב"ש קונה קנין גמור בו. אע"ג
דאין קונה קנין גמור מ"מ אמרי' לעיל (ג) ולקמן (דף ג') גבי אחות אשה דפוטרת כרתה לב"ש ע"י מאמר תימנה מאי קאמר ר"ש לעיל
בפ"ג (דף י"ט). א"כ א"כ אמרנו של שני מאמר אשת שני הוא בועל כי הו נמי מאמר אשת שניהם בועל דהא אפילו לב"ש דמאמר קונה אינו
קונה לגמרי אלא קונה ומשני ר"כ דלר"ש אי קני קני לגמרי טפי מל"ש א"כ מנא ליה לר' אלעזר דלא קני לגמרי לב"ש כמו לר"ש:
א"כ דרחות בצרה בלבד. פ"י בקונטרס כרה דכולהו שמעתי אחותה שנופלת עמה וקשה לרב אשי דאמר דוחה ומשייר היא ונרתה צעיא
חליצה הא קמני במתני' תלך משום אחות אשה משמע דיוצאה בלא חליצה ועוד אי צעיא חליצה היאך מקיים את זו וי"ל דסבר רב אשי
דמהני מאמר להסיר הזיקה ודחי לנרה לענין שלא תאסור את זו משום אחות זקוקה ואחר שיבעול בעלת המאמר קאמר דתלך אחותה
משום אחות אשה וא"ת והכי מייתי לה קיעתא ממתניתין יקיימו אין לכתחלה לא הא מנהי מאמר לרב אשי לכל הפחות דדחי לנרה ושירא
בעלת מאמר לכתחלה וי"ל דהכי מייתי דאי ס"ד דבמאמר דהיתירא (י) דוחה דחיייה גמורה לפטור כרתה בלא חליצה א"כ מאמר דאיסור
דחי נמי לנרה לענין שלא תאסור את זו משום אחות זקוקה וזה יעשה מאמר וידחה כו' ופריך ואלך הא קמני בש"א אשתו עמו כו' משמע
דדחה דחיייה גמורה אלא יבמה דחזיא לכולהו כו' פ"י דמאמר דהיתירא דחי דחיייה גמורה יבמה דלא חזיא לכולהו דהיינו מאמר דאיסור לא
דחי למקנתה ולא דחי ההוא מאמר כלל כן כריך לפרש לפ"י הקונטרס אבל קשה דלרה דבכל דוכתי היינו שנופלת עמה מצית אחד
ועוד שגמיה הספדים אלא יבמה דחזיא לכולהו כו' שלא היה כתוב בספדים אלא ועוד דלמה שינה הלשון יבמה דחזיא כו' ולא נקט לישנא
דנקט מעיקרא מאמר דהיתירא קני דאיסורא לא קני ונראה לר"י דלרה היינו שעמה צבית אחד וה"פ לא תימא מאמר לב"ש כו' אלא לדחות
צברה בצד שחם נתן מאמר לא' מצ' יבמות שפלו מצית אחד אע"ג דבעלת מאמר לא סגי לה בגט כרתה מיהו פטורה לגמרי בלא
חליצה דכיון שהתחיל הקנין לעשות בזה אע"פ שלא נגמר קרינן ציה צית אחד הוא בזונה ואינו בזונה צ' בתים וטעמא דב"ש דקצרי דלחני
קרא דרשין (י) ביאה גומרת בה ואין כסף וטור גומרין בה לענין דאי צעי לאפוקי דלא סגי לה בגט ורב אשי סבר דלא מנהי מאמר
לפטור כרתה בלא חליצה אלא דוחה הנרה ממנו שאסור לייבמה ומשייר ק"ת זיקה לאוסרה לשוק עד שתחלוץ ואע"ג דלענין אחותה (י) דחי
מאמר לגמרי לפטורה לשוק כדקמני מתני' והלוו תלך משום אחות אשה התם אחותה נפלה אחר המאמר כמו שפירשתי בסמוך וקאמר אף
אין נמי תנינא שכשקדמה זיקה למאמר שאין המאמר מפקיע לגמרי דחי מפקיע לגמרי זה יעשה מאמר וידחה כו' ופריך אלא ק"ל דקמני
בש"א אשתו עמו כו' אלא ע"י המאמר מידחי אחותה לגמרי ה"ג דתחה כרתה לגמרי ומשני יבמה דחזיא לכולהו ול"ג אלא וה"פ יבמה
דחזיא לכולהו מיילי דיבום כגון צ' יבמות שפלו מצית אחד שכל אחת ראויה לחלוץ ולייבם בשעת נפילה וכן הא דבש"א יקיימו דבשעת נפילה
חזיא כל אחת לכל מיילי דיבום מן התורה דהא חזיא אף ליבום מן התורה חזיא נמי למקנתו פ"י למקנת מיילי דיבמה דהיינו חליצה דכיון
דבהך זיקה אחיוא ליבום לא מפקיע מאמר להיא זיקה לגמרי ובעי חליצה אבל יבמה דלא אחיוא לכולהו מיילי דיבום כגון ההיא דבש"א
אשתו עמו שלא נראית ליבום בשעת נפילה שכבר עשה המאמר באחותה לא חזיא למקנתו פ"י חליצה ואידחיא ע"י מאמר חברתה לגמרי
השתא לא מצי לשנויי כדשני לעיל מאמר דהיתירא דחי כו' שאפי' במאמר דהיתירא קאמר דלא מפקיע הזיקה לגמרי להסיר כרה לשוק (ג) הקשה
ה"ר יעקב דארוליי"ש מנא לן דטעמא דב"ש משום דמאמר קונה דלמא קסברי אין זיקה ומותר לבטל מצות יבמין ונקט מאמר משום
צ"ה וי"ל דלא מסתבר שיהא שום תנא מיקל בטל כדדיא מצות יבמין ועוד דהא אחר בעל בש"א יקיימו לכתחלה לא ועוד הקשה דלמא
טעמא דב"ש משום זיקה כנוסה וי"ל דלא מסתבר ליה למימר דלא נקט מאמר אלא משום צ"ה כיון שיכול לומר לב"ש נמי איצטרך:

בו"פ רש"י

אשמו עמו. דקניה
במאמר וכו' נפלה אחותה
ולא רמיא קמיה דאחות
אשה היא ולא מתפטר
קמייתא עליה משום אחות
זקוקה (קט"ו א.). והלוי.
כמו (יחזקאל י"ז) הארץ
הלו הנשמה (קט"ו טו.).

אחותה משום כרת דידה. דאי נפקא בלא חליצה משום דנעשו
כרות זו לזו אחי לאפוקי מהאי טעמא נמי היא דאיסור
מצוה ואמי למישרי נמי איסור מצוה דעלמא ופרכינן והא גבי ערוה לא
גזרו שמתחיל אלא יוצאה בלא חליצה ולא חיישינן שמה יסברו דמטעם
(ה) אחותה יוצאה ואמי לאפוקי אידך

והא א"ר שמעון שתי אחיות לא חולצות
ולא מתייבמות גזירה משום איסור מצוה
דעלמא הא תינה איחיה אחותה מאי איכא
למימר גזירה אחותה משום לתא דידה והא
גבי ערוה לא גזרינן שאני ערוה דמגמר גמירי
לה אינשי וקלא אית לה: מתני' (ג) שלשה
אחין שנים נשואים שתי אחיות ואחד מופנה
מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה
מאמר ואח"כ מת אחי השני בש"א אשתו
עמו והלוו תצא משום אחות אשה וב"ה
אומרים "מוציא את אשתו בגט ובחליצה
ואשת אחי בחליצה זו היא שאמרו (ג) אוי לו
על אשתו ואוי לו על אשת אחי: גמ' זו
היא למעוטי מאי למעוטי הך דר' יהושע דלא
עבדינן כוותיה אלא אי כר"ג אי כר"א (ג) א"ר
אלעזר לא תיבא מאמר לב"ש קונה קנין
גמור דאי בעי לאפוקי סגי לה בגיטא אלא
מאמר לב"ש אינו קונה אלא לרחות בצרה
בלבד אמר רבי אבין אף אגן נמי תנינא
בש"א יקיימו וקיימו אין לכתחלה לא
ואי

בלא חליצה: ב"ש אומרים אשתו
עמו בו. בגמ' גבי השתא ארוסה
דעלמא כו' עשה צה מאמר מיבעיא
פירש בקונטרס דמאמר יבמין מדרבנן
אפילו לצית שמאי דמדאורייתא יבמה
יבא עליה כתיב ואין נראה לרבי"ם
דא"כ אמאי תלך הלזו משום אחות
אשה במאמר זה וניחו י"ל דתלך
משום אחות אשה היינו אחר שיבעול
בעלת המאמר אבל קשה דלעיל פ"ב
(דף י"ט) (ט) דקאמר הא דלעיל
מאמר לאפוקי מנ"ש משמע לב"ש (ט)
יוצאה שניה משום כרת אשת אחי
שלא היה בעולמו וכן נמי קאמרין
לקמן בפירקין (דף ג') גבי אחות אשה
אלמא מאמר קני דאורייתא לב"ש
וכולה סוגיא דגמרא מוכח הכי והא
דקאמר השתא ארוסה דעלמא כו'
עבד צה מאמר מיבעיא אע"ג דמאמר
נמי מדאורייתא מ"מ קאמר מאמר
מיבעיא משום דהא דמאמר קני
מדאורייתא היינו משום דגמרינן
מקדושיה דעלמא הלכך לא עדיף
מקדושיה ודיו לבא מן הדין להיות
כדדון: א"י דו על אשתו בו. א"ר"י דכלל הני דפ' חרש (לקמן ק"ב):

קיד: דתנן מוציא את אשתו בגט ואת אשת אחי בחליצה לא קמני
אוי לו כי הכא משום דלוי לו משמע לשון כתר כלומר ראו לו להכשע
שהפסיד אשתו בלא פשיעמו והכא והא דחיימי בגמ' פלוגתא דר"א
ור' יהושע דקטנה וגדולה לא פשע להכי קמני אוי לו אבל התם פשע
שהכניס עצמו בספק חרשות שלא היה לו לישא חרשת וכן היא
דהולוך (לקמן דף מה. טז) דשומרת יבם שקידש אחי את אחותה כו'
להכי נמי קאמר בגמרא למעוטי דר' יהושע דשייך התם לשון אוי לו כי
הכא ולא קאמר למעוטי כל הני: א"י בר"ג. דאמר תמתין עד שתגדיל
ויבעול ותלך הלזו משום אחות אשה אע"ג דקדושי קטנה דרבנן מ"מ
אכילו בו מבעלת מאמר משום דכנוסה היא אלא קודם זמן גדולה
והא דפריך מינה לעיל גריש פ"ב (דף י"ט) אהא דר"מ אוסר לבטל
מצות יבמין ור"ג שרי לבטל מצות יבמין אע"ג דהכא כנוסה אכלו
מסיקא מ"מ פריך אהא דר"מ חייש לסיפיקא ור"ג אפילו לודאי לא
חייש: א"י ברבי ארעור. דאמר מלמדיו הקטנה שמתחיל ומותר בגדולה לייבם וא"ת ואמאי שרי והא בשעת נפילה נראית כאחות
אשה כדאמרין לעיל בפ"ג (דף י"ג) גבי כרת בתו הממאנת דבשעת נפילה נראית ככרת בתו ובשעת נפילה נראית ככלתו וי"ל דלא דמי
דהתם כשבעל מת אין דומה כ"כ עוקרת וישואין קמאי כי הכא שהבעל קיים (א): א"י תיבא מאמר רב"ש קונה קנין גמור בו. אע"ג
דאין קונה קנין גמור מ"מ אמרי' לעיל (ג) ולקמן (דף ג') גבי אחות אשה דפוטרת כרתה לב"ש ע"י מאמר תימנה מאי קאמר ר"ש לעיל
בפ"ג (דף י"ט). א"כ א"כ אמרנו של שני מאמר אשת שני הוא בועל כי הו נמי מאמר אשת שניהם בועל דהא אפילו לב"ש דמאמר קונה אינו
קונה לגמרי אלא קונה ומשני ר"כ דלר"ש אי קני קני לגמרי טפי מל"ש א"כ מנא ליה לר' אלעזר דלא קני לגמרי לב"ש כמו לר"ש:
א"כ דרחות בצרה בלבד. פ"י בקונטרס כרה דכולהו שמעתי אחותה שנופלת עמה וקשה לרב אשי דאמר דוחה ומשייר היא ונרתה צעיא
חליצה הא קמני במתני' תלך משום אחות אשה משמע דיוצאה בלא חליצה ועוד אי צעיא חליצה היאך מקיים את זו וי"ל דסבר רב אשי
דמהני מאמר להסיר הזיקה ודחי לנרה לענין שלא תאסור את זו משום אחות זקוקה ואחר שיבעול בעלת המאמר קאמר דתלך אחותה
משום אחות אשה וא"ת והכי מייתי לה קיעתא ממתניתין יקיימו אין לכתחלה לא הא מנהי מאמר לרב אשי לכל הפחות דדחי לנרה ושירא
בעלת מאמר לכתחלה וי"ל דהכי מייתי דאי ס"ד דבמאמר דהיתירא (י) דוחה דחיייה גמורה לפטור כרתה בלא חליצה א"כ מאמר דאיסור
דחי נמי לנרה לענין שלא תאסור את זו משום אחות זקוקה וזה יעשה מאמר וידחה כו' ופריך ואלך הא קמני בש"א אשתו עמו כו' משמע
דדחה דחיייה גמורה אלא יבמה דחזיא לכולהו כו' פ"י דמאמר דהיתירא דחי דחיייה גמורה יבמה דלא חזיא לכולהו דהיינו מאמר דאיסור לא
דחי למקנתה ולא דחי ההוא מאמר כלל כן כריך לפרש לפ"י הקונטרס אבל קשה דלרה דבכל דוכתי היינו שנופלת עמה מצית אחד
ועוד שגמיה הספדים אלא יבמה דחזיא לכולהו כו' שלא היה כתוב בספדים אלא ועוד דלמה שינה הלשון יבמה דחזיא כו' ולא נקט לישנא
דנקט מעיקרא מאמר דהיתירא קני דאיסורא לא קני ונראה לר"י דלרה היינו שעמה צבית אחד וה"פ לא תימא מאמר לב"ש כו' אלא לדחות
צברה בצד שחם נתן מאמר לא' מצ' יבמות שפלו מצית אחד אע"ג דבעלת מאמר לא סגי לה בגט כרתה מיהו פטורה לגמרי בלא
חליצה דכיון שהתחיל הקנין לעשות בזה אע"פ שלא נגמר קרינן ציה צית אחד הוא בזונה ואינו בזונה צ' בתים וטעמא דב"ש דקצרי דלחני
קרא דרשין (י) ביאה גומרת בה ואין כסף וטור גומרין בה לענין דאי צעי לאפוקי דלא סגי לה בגט ורב אשי סבר דלא מנהי מאמר
לפטור כרתה בלא חליצה אלא דוחה הנרה ממנו שאסור לייבמה ומשייר ק"ת זיקה לאוסרה לשוק עד שתחלוץ ואע"ג דלענין אחותה (י) דחי
מאמר לגמרי לפטורה לשוק כדקמני מתני' והלוו תלך משום אחות אשה התם אחותה נפלה אחר המאמר כמו שפירשתי בסמוך וקאמר אף
אין נמי תנינא שכשקדמה זיקה למאמר שאין המאמר מפקיע לגמרי דחי מפקיע לגמרי זה יעשה מאמר וידחה כו' ופריך אלא ק"ל דקמני
בש"א אשתו עמו כו' אלא ע"י המאמר מידחי אחותה לגמרי ה"ג דתחה כרתה לגמרי ומשני יבמה דחזיא לכולהו ול"ג אלא וה"פ יבמה
דחזיא לכולהו מיילי דיבום כגון צ' יבמות שפלו מצית אחד שכל אחת ראויה לחלוץ ולייבם בשעת נפילה וכן הא דבש"א יקיימו דבשעת נפילה
חזיא כל אחת לכל מיילי דיבום מן התורה דהא חזיא אף ליבום מן התורה חזיא נמי למקנתו פ"י למקנת מיילי דיבמה דהיינו חליצה דכיון
דבהך זיקה אחיוא ליבום לא מפקיע מאמר להיא זיקה לגמרי ובעי חליצה אבל יבמה דלא אחיוא לכולהו מיילי דיבום כגון ההיא דבש"א
אשתו עמו שלא נראית ליבום בשעת נפילה שכבר עשה המאמר באחותה לא חזיא למקנתו פ"י חליצה ואידחיא ע"י מאמר חברתה לגמרי
השתא לא מצי לשנויי כדשני לעיל מאמר דהיתירא דחי כו' שאפי' במאמר דהיתירא קאמר דלא מפקיע הזיקה לגמרי להסיר כרה לשוק (ג) הקשה
ה"ר יעקב דארוליי"ש מנא לן דטעמא דב"ש משום דמאמר קונה דלמא קסברי אין זיקה ומותר לבטל מצות יבמין ונקט מאמר משום
צ"ה וי"ל דלא מסתבר שיהא שום תנא מיקל בטל כדדיא מצות יבמין ועוד דהא אחר בעל בש"א יקיימו לכתחלה לא ועוד הקשה דלמא
טעמא דב"ש משום זיקה כנוסה וי"ל דלא מסתבר ליה למימר דלא נקט מאמר אלא משום צ"ה כיון שיכול לומר לב"ש נמי איצטרך:

קיד: דתנן מוציא את אשתו בגט ואת אשת אחי בחליצה לא קמני
אוי לו כי הכא משום דלוי לו משמע לשון כתר כלומר ראו לו להכשע
שהפסיד אשתו בלא פשיעמו והכא והא דחיימי בגמ' פלוגתא דר"א
ור' יהושע דקטנה וגדולה לא פשע להכי קמני אוי לו אבל התם פשע
שהכניס עצמו בספק חרשות שלא היה לו לישא חרשת וכן היא
דהולוך (לקמן דף מה. טז) דשומרת יבם שקידש אחי את אחותה כו'
להכי נמי קאמר בגמרא למעוטי דר' יהושע דשייך התם לשון אוי לו כי
הכא ולא קאמר למעוטי כל הני: א"י בר"ג. דאמר תמתין עד שתגדיל
ויבעול ותלך הלזו משום אחות אשה אע"ג דקדושי קטנה דרבנן מ"מ
אכילו בו מבעלת מאמר משום דכנוסה היא אלא קודם זמן גדולה
והא דפריך מינה לעיל גריש פ"ב (דף י"ט) אהא דר"מ אוסר לבטל
מצות יבמין ור"ג שרי לבטל מצות יבמין אע"ג דהכא כנוסה אכלו
מסיקא מ"מ פריך אהא דר"מ חייש לסיפיקא ור"ג אפילו לודאי לא
חייש: א"י ברבי ארעור. דאמר מלמדיו הקטנה שמתחיל ומותר בגדולה לייבם וא"ת ואמאי שרי והא בשעת נפילה נראית כאחות
אשה כדאמרין לעיל בפ"ג (דף י"ג) גבי כרת בתו הממאנת דבשעת נפילה נראית ככרת בתו ובשעת נפילה נראית ככלתו וי"ל דלא דמי
דהתם כשבעל מת אין דומה כ"כ עוקרת וישואין קמאי כי הכא שהבעל קיים (א): א"י תיבא מאמר רב"ש קונה קנין גמור בו. אע"ג
דאין קונה קנין גמור מ"מ אמרי' לעיל (ג) ולקמן (דף ג') גבי אחות אשה דפוטרת כרתה לב"ש ע"י מאמר תימנה מאי קאמר ר"ש לעיל
בפ"ג (דף י"ט). א"כ א"כ אמרנו של שני מאמר אשת שני הוא בועל כי הו נמי מאמר אשת שניהם בועל דהא אפילו לב"ש דמאמר קונה אינו
קונה לגמרי אלא קונה ומשני ר"כ דלר"ש אי קני קני לגמרי טפי מל"ש א"כ מנא ליה לר' אלעזר דלא קני לגמרי לב"ש כמו לר"ש:
א"כ דרחות בצרה בלבד. פ"י בקונטרס כרה דכולהו שמעתי אחותה שנופלת עמה וקשה לרב אשי דאמר דוחה ומשייר היא ונרתה צעיא
חליצה הא קמני במתני' תלך משום אחות אשה משמע דיוצאה בלא חליצה ועוד אי צעיא חליצה היאך מקיים את זו וי"ל דסבר רב אשי
דמהני מאמר להסיר הזיקה ודחי לנרה לענין שלא תאסור את זו משום אחות זקוקה ואחר שיבעול בעלת המאמר קאמר דתלך אחותה
משום אחות אשה וא"ת והכי מייתי לה קיעתא ממתניתין יקיימו אין לכתחלה לא הא מנהי מאמר לרב אשי לכל הפחות דדחי לנרה ושירא
בעלת מאמר לכתחלה וי"ל דהכי מייתי דאי ס"ד דבמאמר דהיתירא (י) דוחה דחיייה גמורה לפטור כרתה בלא חליצה א"כ מאמר דאיסור
דחי נמי לנרה לענין שלא תאסור את זו משום אחות זקוקה וזה יעשה מאמר וידחה כו' ופריך ואלך הא קמני בש"א אשתו עמו כו' משמע
דדחה דחיייה גמורה אלא יבמה דחזיא לכולהו כו' פ"י דמאמר דהיתירא דחי דחיייה גמורה יבמה דלא חזיא לכולהו דהיינו מאמר דאיסור לא
דחי למקנתה ולא דחי ההוא מאמר כלל כן כריך לפרש לפ"י הקונטרס אבל קשה דלרה דבכל דוכתי היינו שנופלת עמה מצית אחד
ועוד שגמיה הספדים אלא יבמה דחזיא לכולהו כו' שלא היה כתוב בספדים אלא ועוד דלמה שינה הלשון יבמה דחזיא כו' ולא נקט לישנא
דנקט מעיקרא מאמר דהיתירא קני דאיסורא לא קני ונראה לר"י דלרה היינו שעמה צבית אחד וה"פ לא תימא מאמר לב"ש כו' אלא לדחות
צברה בצד שחם נתן מאמר לא' מצ' יבמות שפלו מצית אחד אע"ג דבעלת מאמר לא סגי לה בגט כרתה מיהו פטורה לגמרי בלא
חליצה דכיון שהתחיל הקנין לעשות בזה אע"פ שלא נגמר קרינן ציה צית אחד הוא בזונה ואינו בזונה צ' בתים וטעמא דב"ש דקצרי דלחני
קרא דרשין (י) ביאה גומרת בה ואין כסף וטור גומרין בה לענין דאי צעי לאפוקי דלא סגי לה בגט ורב אשי סבר דלא מנהי מאמר
לפטור כרתה בלא חליצה אלא דוחה הנרה ממנו שאסור לייבמה ומשייר ק"ת זיקה לאוסרה לשוק עד שתחלוץ ואע"ג דלענין אחותה (י) דחי
מאמר לגמרי לפטורה לשוק כדקמני מתני' והלוו תלך משום אחות אשה התם אחותה נפלה אחר המאמר כמו שפירשתי בסמוך וקאמר אף
אין נמי תנינא שכשקדמה זיקה למאמר שאין המאמר מפקיע לגמרי דחי מפקיע לגמרי זה יעשה מאמר וידחה כו' ופריך אלא ק"ל דקמני
בש"א אשתו עמו כו' אלא ע"י המאמר מידחי אחותה לגמרי ה"ג דתחה כרתה לגמרי ומשני יבמה דחזיא לכולהו ול"ג אלא וה"פ יבמה
דחזיא לכולהו מיילי דיבום כגון צ' יבמות שפלו מצית אחד שכל אחת ראויה לחלוץ ולייבם בשעת נפילה וכן הא דבש"א יקיימו דבשעת נפילה
חזיא כל אחת לכל מיילי דיבום מן התורה דהא חזיא אף ליבום מן התורה חזיא נמי למקנתו פ"י למקנת מיילי דיבמה דהיינו חליצה דכיון
דבהך זיקה אחיוא ליבום לא מפקיע מאמר להיא זיקה לגמרי ובעי חליצה אבל יבמה דלא אחיוא לכולהו מיילי דיבום כגון ההיא דבש"א
אשתו עמו שלא נראית ליבום בשעת נפילה שכבר עשה המאמר באחותה לא חזיא למקנתו פ"י חליצה ואידחיא ע"י מאמר חברתה לגמרי
השתא לא מצי לשנויי כדשני לעיל מאמר דהיתירא דחי כו' שאפי' במאמר דהיתירא קאמר דלא מפקיע הזיקה לגמרי להסיר כרה לשוק (ג) הקשה
ה"ר יעקב דארוליי"ש מנא לן דטעמא דב"ש משום דמאמר קונה דלמא קסברי אין זיקה ומותר לבטל מצות יבמין ונקט מאמר משום
צ"ה וי"ל דלא מסתבר שיהא שום תנא מיקל בטל כדדיא מצות יבמין ועוד דהא אחר בעל בש"א יקיימו לכתחלה לא ועוד הקשה דלמא
טעמא דב"ש משום זיקה כנוסה וי"ל דלא מסתבר ליה למימר דלא נקט מאמר אלא משום צ"ה כיון שיכול לומר לב"ש נמי איצטרך:

יעשה